

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 116

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 15 februarie 2007

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
ACTE ALE SENATULUI		
1.	— Motiune simplă: Minciuna—Adevărul Justiției Macovei.....	2-6
DECRETE		
98.	— Decret privind trecerea în rezervă a unui general-maior cu două stele din Ministerul Apărării.....	7
99.	— Decret privind conferirea Ordinului național <i>Pentru Merit</i> în grad de <i>Comandor</i>	7
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 61 din 18 ianuarie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (1) și (3) din Legea nr. 249/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali	8-10
ORDONAȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
3.	— Ordonanță de urgență privind unele măsuri pentru restructurarea și/sau privatizarea unor societăți din portofoliul Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului.....	10-12
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
120.	— Ordin al ministrului finanțelor publice pentru publicarea unui addendum la Memorandumul de finanțare privind Programul PHARE național pentru România 2001, a unui addendum la Memorandumul de finanțare privind Programul 2004 pentru sprijin comunitar în domeniul securității nucleare și a unor addendumuri la memorandumurile de finanțare 2002, 2003, 2004 privind Programul PHARE de cooperare transfrontalieră	12-16

ACTE ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

MOȚIUNE SIMPLĂ

Minciuna—Adevărul Justiției Macovei

Senatul adoptă prezenta moțiune simplă.

„Voi face tot ce-mi stă în putere să facem o strategie de reformă corectă, bună, realistă și care, în final, să ducă la un alt sistem de justiție“.

Aceasta declară doamna Monica Luisa Macovei la începutul investiției sale ca ministru al justiției. Și, într-adevăr, aceasta era esența mandatului său, esența desăvârșirii statului de drept, esența așteptărilor societății românești și a exigențelor legate de integrare.

Declarația a rămas unică și uitată. Au trecut mai mult de 2 ani și Ministerul Justiției nu a prezentat niciuneia dintre instituțiile fundamentale ale statului, nici societății civile, nici populației un minimum de program coerent, corect — cum spunea —, realist, care să schițeze măcar o idee fundamentală despre reforma sistemului justiției.

După numai 5 luni de la investire, în ziua de 9 mai 2005, doamna Monica Luisa Macovei capitula fără luptă, declarând la Cluj-Napoca, în fieful domnului Boc: *„Accept ca reforma să fie făcută de Consiliul Superior al Magistraturii.“*

Cu alte cuvinte, ministrul Guvernului Alianței D.A., în al cărei program de guvernare un loc important revenea reformei justiției, renunța, în nume propriu, cu de la sine putere, de la împlinirea principalei îndatoriri pe care o avea. Era primul semn vizibil de autoizolare a ministrului Macovei în guvernul din care făcea parte, de distanțare de la programul acestuia, de „privatizare“, dacă se poate spune așa, a politicii guvernamentale.

Mai grav însă decât abandonarea misiunii sale și chiar decât nesocotirea așteptărilor populației era caracterul profund neconstituțional al anunțului făcut și al „strategiei“ personale ce avea să fie urmată. Acest transfer de răspundere către Consiliul Superior al Magistraturii contravenea încă, din intenția sa, Constituției României. Conform art. 133 din Legea fundamentală a statului, rolul Consiliului Superior al Magistraturii este doar acela de a fi *„garantul independenței justiției“*. În structura și atribuțiile prevăzute prin Constituție, Consiliului Superior al Magistraturii nu îi revine nicidecum prefigurarea sau adoptarea unor măsuri legislative ori executive care să reformeze justiția; acestea reprezintă, tot în conformitate cu Legea fundamentală, atribuțiile celorlalte două puteri ale statului, separate și aflate în echilibru cu autoritatea judecătorească. Politicile sunt stabilite și îndeplinite de clasa politică, în numele voinței populare care o legitimează prin alegeri libere. Autoritatea judecătorească, independentă politic, nu face politici, ea aplică legile, inclusiv legile reformatoare, păstrându-și independența garantată de C.S.M.

Transferul grav, neconstituțional, de prerogative și de responsabilitate către C.S.M. nu a avut drept scop și urmări numai dorința ministrului Macovei de a scăpa de sarcina grea și imperativă a reformării justiției. El s-a asociat cu un plan demonic de subminare a prestigiului și credibilității C.S.M., iar prin aceasta, al autorității judecătorești în ansamblu. Raporturile ministrului justiției cu C.S.M. au fost programate a fi tensionate până la paroxism. Acest trist și grav adevăr este confirmat de o a treia declarație a doamnei ministru, făcută presei. Referindu-se la stilul „colaborării“ sale cu C.S.M., organism colegial și eligibil, în care ministrul este un simplu membru și se supune votului majoritar, doamna Macovei anunța: *„Dacă nu se rezolvă, țip.“*

Și, într-adevăr, acești ani de „colaborare“ cu C.S.M. au fost marcați de un șir neconținut de țipete, acuze, jigniri, discreditări. Chiar dacă nu formează tema prezentei moțiuni, nu putem să nu observăm că strategia contradictorie a ministrului justiției, pe de o parte, de a abandona răspunderea reformei și a o transfera — neconstituțional — la C.S.M., iar pe de altă parte, de a culpabiliza din start și apoi continuu, C.S.M., de a-l demoniza și discredita, coincide cu un proces mai amplu de destabilizare a echilibrului puterilor în stat, de subminare a încrederii în instituțiile fundamentale ale democrației petrecute în acești ultimi ani.

Așadar, ca o primă concluzie generică despre stilul și activitatea ministrului justiției trebuie să observăm că, prin eschivarea de la răspunderea îndeplinirii reformei în justiție, urmată de acuzația, premeditată, că C.S.M. nu îndeplinește această reformă, care, constituțional, nu îi revine, doamna Monica Luisa Macovei înregistrează o primă mare minciună. Domnia sa a reușit ca, în ochii unor cercuri ale puterii, în ochii unei părți a presei, iar prin aceasta, în ochii unei părți a populației, să apară ca un promotor neînțeleș și obstrucționat al reformei, când, în realitate, nu avea niciun program de reformă reală.

Au existat unele proiecte de legi, susținute cu zgomot și, adesea, capricios, dar acestea au fost în majoritate reșapări ale legislației existente, ascunzând câteodată prevederi autarhice sau contrare statului de drept, promovate într-un stil ce transformau analiza de către Guvern sau Parlament într-o procedură pripită, formală, generatoare de greșeli. Dar nu lipsa de inițiative legislative mici și mijlocii o reproșăm ministrului, ci

lipsa totală a unei strategii, a unui proiect de reformă, mergând până la abandonarea declarată a acestei îndatoriri, însoțită de acuzele nesincere că e victima nu a propriei delăsări sau neputințe, ci a sabotajului magistraților. Din nefericire, în mod grav pentru țară, autoaureolarea cu merite și culpabilizarea celorlalți au constituit singura strategie a ministrului, și anume strategia unei false imagini în ochii unor cercuri europene, imagine întărită prin contrast la fel de fals, acela al discreditării, inclusiv în străinătate, a magistraților din România.

Nu acredităm prin această moțiune ideea că justiția nu are curenți. Dimpotrivă, are lipsuri foarte, foarte mari. Problema este că defectele justiției nu se îndreaptă de la sine și, cu atât mai puțin, prin abordări demagogice sau demonizări în bloc. Crearea unui sistem judiciar performant, corect și credibil presupune reformă, presupune concepție, presupune coduri, presupune o confirmare în timp, presupune corelări strategice în toată sfera ordinii de drept și colaborare cu toate organismele răspunzătoare de ordinea de drept. Ori, înspre acest larg orizont nu s-a schițat nimic.

Evocând nevoia colaborării în spațiul ordinii de drept, remarcăm încă o diversiune. După cum se știe, capitolul respectiv al Programului de integrare se numește „Justiție și Afaceri Interne“. Nu întâmplător. Între aceste domenii există o foarte strânsă legătură. Doamna ministru Macovei și protectorii domniei sale au acționat astfel încât toate neîmplinirile din sectorul J.A.I. să fie atribuite justiției.

Exemplul cel mai elocvent îl constituie campania anticorupție. Pe de o parte, lupta împotriva corupției s-a redus la vânătoria de cazuri spectaculare, la „peștii cei mari“, cum s-a spus. Are și această vânătoare de rechini importanța ei, iar doamnei Macovei îi revine meritul de a fi demolat mitul infailibilității demnitarilor și potențailor. Ultimele semnale sunt că și în această privință s-a acționat partizan, dar urmează ca viitorul să aducă lumină. Problema este că, fie și în domeniul mării corupții, rezultatele sunt sub așteptări. Iar când cazurile trimise în instanțe au trenat ori au fost infirmate, vina a fost întotdeauna atribuită justiției. Dar justiția lucrează, cum s-ar spune, „cu materialul clientului“. În domeniul penal, calitatea și rezultatele actului de justiție depind, în foarte mare măsură, de calitatea urmăririi penale, începând cu soliditatea și calitatea investigațiilor prealabile. Nu cunoaștem să fi intenționat măcar o analiză a originii rateurilor penale în sfera parchetului, poliției, serviciilor de informații. Totdeauna, vinovată, coruptă apare justiția.

Ordinea de drept este grav compromisă. Pe străzi și în locurile publice se afirmă dreptul pumnului și conștiința impunității. Numărul crimelor grave, în stil mafirot, cu autori nedescoperiți, întărește conștiința impunității în concepția celor înclinați spre fărâdelege. Comportamentul violent mărunț — în familie, între vecini, în traficul rutier, pe stadioane — este ignorat, chiar dacă stă la baza lanțului trofic ce are în vârf marea violență. Înmulțindu-se, această zonă neagră, neexplorată, a criminalității fie alimentează disprețul față de lege al unora și resemnarea altora, fie aglomerează instanțele copleșite de dosare și sufocate în proceduri greoaie.

Ce a întreprins doamna ministru Monica Luisa Macovei, în afara retoricii, împotriva criminalității? Domnia sa are două „mari realizări“, pentru care merită chiar să intre în istorie:

1. a blocat aplicarea noului Cod penal, elaborat de specialiști, adoptat de Parlament, promulgat de Președintele României;
2. a desființat Institutul de Criminologie.

Noul Cod penal trebuia să intre în vigoare la data de 30 iunie 2005. Menționăm că acest termen era prevăzut prin lege, acordându-se o perioadă de un an de zile pentru asimilarea reglementărilor noului cod de către justiție, populație, specialiștii dreptului. Un asemenea interval a fost absolut necesar pentru ca toată lumea să afle de reglementări, iar specialiștii să le aprofundeze pentru interpretarea și aplicarea cât mai unitară.

Preluându-și investitura, doamna ministru Macovei a mințit Guvernul din care face parte, susținând că noul Cod penal nu satisface exigențele Uniunii Europene, în special în două privințe: nu ar prevedea răspunderea penală a persoanei juridice și nu ar prevedea posibilitatea confiscării averii membrilor de familie, în cazul anumitor infracțiuni. Cu această motivare a determinat adoptarea unei serii de ordonanțe de urgență pentru amânarea intrării în vigoare a noului Cod penal. Consecința a fost derutarea magistraților, specialiștilor și a justițiabililor, nesiguranța defavorabilă ordinii de drept, confuzie totală în formarea viitoarelor generații de juriști, aflați în perioada de formare, mediul academic nemaștiind ce să predea.

După un timp, doamna ministru a anunțat că „rezolvă restanțele integrării“ („restanțe“ care, în această privință, existau numai prin zicerile domniei sale și prin intoxicarea de către domnia sa a oficialilor europeni), modificând vechiul Cod penal — Codul penal ceaușist. Modificările au constat, în principal, în includerea în Codul penal vechi, ceaușist, exact a reglementărilor în privința răspunderii persoanei juridice și a confiscării de la membrii familiei, reglementări care existau — în parte *ad litteram* — în noul Cod penal a cărui aplicare o bloca. O altă categorie de modificări a constat fie în dezincredințarea unor fapte, în scop populist, contrar ordinii de drept și constituționale, fie în modificarea unor reglementări care vizau stilul de lucru infracțional al ministrului, adaptându-le astfel încât faptele domniei sale să fie dezincriminate.

Ne referim chiar la exemplul dat, constând în dezinformarea, în scris, sub semnătură, a Guvernului și a organismelor europene, privind pretenziile lacune ale Codului penal. Împreună cu alte dezinformări și pârâciuni colportate în cercurile Uniunii Europene, doamna Macovei s-a făcut susceptibilă de inculpare pentru

comunicarea de informații false „*de natură să aducă atingere (...) relațiilor internaționale ale României*“. Prin modificările operate în vechiul Cod penal (art. 168¹) și prin blocarea aplicării noului Cod penal (art. 278), cetățeanul Macovei scapă de sub incidența legii penale pentru minciunile proferate.

Dezordinea totală în materia legislației penale a dus la situația, unică prin ridicol în istoria dreptului universal, ca România să aibă, la un moment dat, în vigoare, două coduri penale, în vreme ce Ministerul Justiției anunța că elaborează și un al treilea.

Multă energie a consumat ministrul justiției pentru reformarea Ministerului Public, dar nu în conformitate cu cerințele statului de drept, ci cu interesele aservirii politice. Măturie stau obstinația cu care se opune propunerii numirii procurorului general de către C.S.M., conform Constituției, și diversiunea că propunerile legislative în acest sens ar urmări schimbarea conducerilor care „*merg bine*“. Fără îndoială că aducerea legilor în concordanță cu Constituția nu atrage schimbarea persoanelor (de altfel, numirile se fac de Președintele României), dar cea care a schimbat procurorul general, după o pregătire perfidă, constând în denaturarea bilanțului Parchetului General, a fost doamna ministru Macovei.

Reformarea Ministerului Public presupunea o lege coerentă, unitară, bine documentată, pe care doamna ministru s-a angajat că o va propune. În locul ei a promovat nu mai puțin de 7 modificări ale legii existente (Legea nr. 508/2004), cârpeli cu petice de tablă tăioasă, pentru că mai întotdeauna a introdus reglementări care au scandalizat specialiștii și societatea civilă. Ultima dintre ele a fost făcută prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 131/2006, elaborată în stilul Macovei, adică în pripă și sub presiune. Și acest episod a fost marcat de nesinceritate, vizibilă pentru oricine compară expunerea de motive cu modificările propuse, precum și de absența juxtapunerii reglementărilor aflate în dezbatere, așa cum este practica de legiferare.

În niciun domeniu al dreptului Ministerul Justiției, sub conducerea doamnei Monica Luisa Macovei, nu și-a îndeplinit misiunea esențială de a fi principalul laborator de legi al Guvernului. El nu a elaborat decât proiecte sporadice ori spectaculare și diversioniste, cum este Legea A.N.I. Acest proiect escamotează vina ministerului de a nu fi făcut decât un extrem de redus număr (circa 30) de sesizări la instituțiile existente și competente să verifice corectitudinea declarațiilor de avere sau de interese. În loc să propună reglementări care să potențeze cadrul instituțional existent, doamna ministru a procedat în stilul său ceaușist, creând structuri noi, care să acopere ineficiența structurilor în funcțiune. Făcând abstracție de gălăgioasa mediatizare și de cohorta de procese de intenții cu care a încercat să-și impună propria versiune, este de reținut, în contextul acestei moțiuni, încă o minciună a ministrului justiției: pretenția că A.N.I. este cerută de UE, cu toate că un asemenea organism nu există în statele europene. În realitate, oficialii europeni preluau un angajament al doamnei Macovei înseși. Prinsă cu minciuna, doamna ministru a oferit o scuză lipsită de demnitate și, în mare măsură, nesinceră: aceea că România are probleme specifice. Corupție există peste tot în lume, iar dacă România are o extindere mai mare a plăgii, aceasta se datorează, după mai mult de 2 ani de funcționare, în primul rând doamnei Macovei, care, exceptând acuzele, insinuările, ieșirile spectaculoase, răfuielile individuale, nu a promovat sau inițiat nicio măsură care să vizeze cauzele fenomenului, începând cu baza de masă a coruptibilității. Și în acest domeniu ministrul și-a canalizat discursul, ipocrit și distructiv, contra autorității judecătorești, lansând și întreținând psihoza că întreaga justiție este coruptă. Concluzia pentru popor? Întreaga justiție trebuie blamată, sfidată, ignorată. Nu pretindem că nu există corupție în justiție, cum există, din păcate, în toate domeniile, dar până la ponderea de 70% judecători corupți pe care a colportat-o ministrul Macovei cu iresponsabilitate este cale lungă. Și, oricum, în afară de acuzații dublate de pârâciuni și de perversul număr de telefon afișat pe ușile instanțelor, n-a întreprins nimic. Și cum să întreprindă dacă dialogul cu specialiștii dreptului și criminologiei este inexistent!?

Cel mai dăunător și păgubos exemplu al inactivității Ministerului de Justiție ca laborator de legi privește importanța problematică a restituirilor imobiliare. Se știe că la Curtea Europeană a Drepturilor Omului România deține nefericitul loc doi în ceea ce privește numărul de sesizări. Ne întrece doar Rusia, dar numai datorită populației mult mai numeroase. Cea mai mare parte din sesizările admise vizează regimul restituirilor de proprietăți. Și pentru această stare s-a dat vina pe magistrați, pe practica lor contradictorie, deși contradicțiile practicii judiciare urmează contradicțiile și sinuozitățile legislației. În loc să se promoveze clarificarea, o dată pentru totdeauna, a legislației restituirilor, ministrul justiției a cedat inițiativa, în mod stupefiant, Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale. Mai mult, a acceptat promovarea unor modificări — care exprimă mai mult interesele zonale ale fostului ministru al agriculturii, prin asumarea răspunderii de către Guvern. Și, absolut straniu și descalificant pentru un ministru al justiției, ați urcat în vagonul asumării răspunderii și modificări proprii la legislația din domeniul exclusiv al justiției, fără legătură cu retrocedările. Rezultatul? Reglementări ce nu au rezolvat, ci au încălțit și mai mult raporturile juridice. În loc de răspundere personală, ați dat din nou vina pe autoritatea judecătorească, propunând, spre stupefacția organizațiilor internaționale ale magistraților, sancțiuni pecuniare pentru hotărârile judecătorești, cu motivația numărului mare de hotărâri C.E.D.O. de condamnare a Guvernului român. Dar vine vremea, doamnă ministru, a unui nou val de hotărâri C.E.D.O. defavorabile României, de data aceasta în favoarea noilor proprietari, năpăstuiți, laolaltă cu vechii proprietari, prin legislația ambiguă pe care ați perpetuat-o. Și, ca un bonus diabolic, vă atragem atenția că

legislația ambiguă perpetuată în domeniul retrocedărilor a consolidat mafia retrocedărilor și a turnat apă vie la rădăcina corupției în administrația locală și în structurile aferente acestei probleme.

La începutul investiției, Ministerul Justiției s-a angajat public că, până în luna martie 2005, va avea un plan pentru reducerea supraîncărcării cu dosare a instanțelor. Exceptând o modificare a Codului de procedură civilă, prin care s-a remediat, cu prețul unui al doilea val de destabilizare a rolurilor instanțelor, o aberație a ministeriatului Valeriu Stoica și s-a degrevat, parțial, Înalta Curte de Casație și Justiție, nu s-a întreprins nimic. Rolurile instanțelor sunt în continuare extrem de încărcate, în dauna activității de judecată, a intereselor cetățenilor și a relațiilor justiție—justițiabili. Tensiunilor create de această încărcare specifică României li se adaugă tensiunile create prin demonizarea sistematică și suspiciunea, întreținută diabolic, asupra corpului magistraților, de către ministrul de resort și lipsa oricărei preocupări de asigurare a drepturilor solicitanților.

Inacțiunea absolută în materie procedurală și de organizare a instanțelor este dublată de o politică a resurselor umane catastrofală. Rezultatele ei sunt, succint, următoarele: renunțarea la un număr considerabil de magistrați cu experiență, chiar dacă aceștia nu erau compromiși în perioada pre-revoluționară și, mai ales, că mulți dintre ei își începuseră cariera după decembrie 1989, vârsta medie în activitatea de magistrat fiind sub 17 ani. În vidul de resurse creat, s-a grăbit, fără suport, în experiența profesională, accesul nemotivat al unor judecători și președinți la instanțele superioare, cu efect negativ asupra calității actului de justiție. Totodată, se menține un număr foarte mare de posturi vacante de judecători și procurori (peste 600), în vreme ce Ministerul Justiției și-a umflat aparatul la peste 350 de posturi, iar pentru A.N.I. se preconizează alte 200.

Ce aștepta populația, ce aștepta România, ce aștepta Uniunea Europeană de la ministeriatul Macovei și nu li s-au oferit decât dezinformări, pârâciuni, arătatul cu degetul spre țapul ispășitor abreviat C.S.M.?

- o justiție mai performantă, sub aspectul întemeierii verdictelor;
- o justiție mai diligentă, sub aspectul celerității;
- o justiție mai eficientă, sub aspectul aplicării hotărârilor;
- o justiție mai convingătoare, sub aspectul rezonanței civice.

Ministeriatul Macovei nu a oferit nimic. Dimpotrivă:

- nu s-a conturat niciun sistem sau mecanism de autoreglare profesională;
- procesele sunt în continuare tergiversate ori, dacă, în anumite situații, cunosc o accelerare a ritmului de melc, ea se face prin măsuri administrative, în dauna drepturilor procesuale, pentru că nu s-a reformat sistemul;

- executarea hotărârilor este în continuare copleșită de interese străine actului de justiție;

- dezideratul ca actul de justiție să fie nu numai drept, corect, legal, ci și convingător pentru părți, nu este nici măcar formulat. Sistemul perseverează în ermetism, caracter scolastic, indiferență față de propria imagine publică. Contrar dezideratului credibilității inerente respectului civic față de autoritatea judecătorească, doamna ministru Monica Luisa Macovei a întreținut defăimarea și discreditarea acestei puteri a statului.

În pofida numărului mare de specialiști din schema Ministerului Justiției, a cheltuit sume uriașe pentru audit și expertize. Singurul rezultat este cointeresarea față de politica personală a ministrului a câtorva organizații neguvernamentale și retribuirea câtorva arhitecți de imagine în presa străină. Dar cheltuielile bugetare nu se regăsesc în niciun rezultat cât de cât concludent în politica legislativă sau în strategia reformei.

Chiar dacă experții scump plătiți din banii contribuabililor, pentru a propune soluții, ar fi prezentat totuși idei reformatoare, efortul lor ar fi fost neavenit, deoarece doamna ministru Macovei avea alte preocupări decât reforma reală a justiției. În consens cu alte tendințe ale politicii românești din această perioadă, domnia sa a urmărit aservirea politică a autorității judecătorești, prin subminarea periodică a credibilității acesteia.

Minciuna a stat cu ministrul justiției la masă. A fost mințită presa, a fost mințită populația, a fost mințit Parlamentul, a fost mințit Guvernul, a fost mințit Consiliul Europei. Pe lângă minciună, dezinformări, adevăruri ascunse, principala trăsătură de stil a ministeriatului Macovei o constituie promovarea și întreținerea cu obstinație a relațiilor conflictuale: cu C.S.M., cu Parlamentul, cu instanțele, cu Asociația Magistraților din România, cu generațiile de judecători, iar în ultima perioadă, fățiș și cu Guvernul.

Minciuna preferată — culpabilizarea C.S.M., declara doamna Macovei într-o emisiune televizată din noiembrie 2006 despre C.S.M.: „*Au o țință: Vor să nu schimbe nimic!*“. Dar ce schimbare a propus Ministerul Justiției Consiliului Superior al Magistraturii, în afara răfuielilor personale? Niciuna, pentru că s-a derobat, de la bun început, de misiunea împlinirii reformei.

Este normal să ne întrebăm: iubește doamna ministru Macovei dreptatea? Iubește, pe cât declară, corectitudinea?

Răspunsul îl aflăm fie și numai în două episoade: procesul casei naționalizate subdobândite de părinții domniei sale și dispariția din țară a lui Omar Hayssam, cu concursul structurilor de care răspundea direct: penitenciarele (cabinetul medical) și Parchetul.

Textul prezentei moțiuni inserează în introducerea sa declarații publice ale doamnei ministru Macovei. Vom încheia tot cu o declarație, făcută recent, în ziua de 17 ianuarie 2007, în care anunță doamna ministru Macovei perspectiva finală a investiției sale: „În doi ani, justiția va sta mai prost decât până în prezent.“

Parlamentul României și Guvernul României nu pot accepta o asemenea țintă, un asemenea program. Doamnelor și domnilor senatori,

Având în vedere motivația expusă care demonstrează carențele grave din activitatea ministrului justiției Monica Macovei, ca și disfuncționalitățile din sistemul justiției imputabile acesteia, privind:

1. nepromovarea sau promovarea cu întârziere a unor acte normative care trebuiau elaborate în vederea îndeplinirii angajamentelor asumate de România cu ocazia încheierii Tratatului de aderare la Uniunea Europeană;

2. amânarea nejustificată a reformării legislative a sistemului judiciar privind Codul de procedură civilă, Codul de procedură penală, Codul comercial, activitățile de lobby etc.;

3. amânarea succesivă, respectiv blocarea intrării în vigoare a Codului penal, adoptat încă în anul 2004, până la sfârșitul anului 2008, deși capitole importante reprezentau angajamente ale statului român negociate în cadrul capitolului 24 — justiție și afaceri interne — prin aderarea României la Uniunea Europeană;

4. dezinteresul vădit față de finalizarea lucrărilor de investiții la diferite instanțe, parchete, penitenciare și alte instituții, precum și față de dotarea corespunzătoare a acestora;

5. declanșarea și susținerea unor conflicte sau tensiuni în relațiile cu C.S.M., Înalta Curte de Casație și Justiție, Curtea Constituțională sau Asociația Magistratilor, de natură a afecta grav buna funcționare a acestora, poziția lor constituțională și credibilitatea în societate sau în fața cetățenilor;

6. încălcarea repetată a independenței judecătorilor și procurorilor prin declarații cu rol de indicații, referitor la anchetele penale în curs;

7. favorizarea, prin incompetență și superficialitate, a punerii în libertate și a sustragerii de la răspunderea penală a inculpatului Ommar Haysam, precum și avizarea favorabilă a grațierii unor traficanți de droguri condamnați la pedepse privative de libertate de peste 10 ani închisoare, de către Președintele României, prin contestarea deciziei instanțelor de judecată;

8. atacarea constantă a Parlamentului și discreditarea activității legislative desfășurate atât în țară, cât și în străinătate;

9. ignorarea repetată a îndatoririi de a participa și susține, în comisii și în plenul Senatului României, inițiativele promovate.

Senatorii semnatori ai prezentei moțiuni simple, formulată în conformitate cu dispozițiile art. 153—157 din Regulamentul Senatului, solicităm Guvernului:

1. promovarea urgentă a proiectelor de lege necesare procesului de integrare a României în Uniunea Europeană;

2. promovarea proiectului de lege asumat după întâlnirea cu Președintele României privind numirea procurorului general, precum și a șefului DNA, la propunerea C.S.M. și nu a ministrului justiției, care să asigure depolitizarea Ministerului Public și independența procurorilor;

3. demiterea ministrului justiției, Monica Macovei.

Această moțiune simplă a fost adoptată de Senat în ședința din 13 februarie 2007, cu respectarea prevederilor art. 67 din Constituția României, republicată, și ale art. 157 alin. (1) din Regulamentul Senatului.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 13 februarie 2007.

Nr. 1.

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind trecerea în rezervă a unui general-maior cu două stele
din Ministerul Apărării**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere propunerea ministrului apărării,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 20 februarie 2007, domnul general-maior cu două stele Vuță Radu Marin trece în rezervă.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 13 februarie 2007.

Nr. 98.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind conferirea Ordinului național *Pentru Merit*
în grad de *Comandor***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (3), ale art. 6 lit. A și ale art. 11 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările ulterioare,

în semn de înaltă apreciere pentru contribuția deosebită avută în procesul de pregătire a României pentru aderarea la Uniunea Europeană,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul național *Pentru Merit* în grad de *Comandor* domnului Enzo Moavero-Milanesi, judecător la Tribunalul de primă instanță al Uniunii Europene, de la Luxemburg.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 13 februarie 2007.

Nr. 99.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 61**

din 18 ianuarie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (1) și (3) din Legea nr. 249/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. II alin. (3) din Legea nr. 249/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali”, excepție invocată din oficiu de Tribunalul Mehedinți — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 8.221/CAF/2006.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 11 ianuarie 2007 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, iar în urma deliberărilor Curtea a dispus amânarea pronunțării pentru data de 18 ianuarie 2007.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 22 august 2006, pronunțată în Dosarul nr. 8.221/CAF/2006, **Tribunalul Mehedinți — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. II alin. (3) din Legea nr. 249/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali”, excepție ridicată din oficiu de către această instanță.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate instanța de judecată susține că textul de lege criticat este neconstituțional prin raportare la prevederile art. 15 alin. (2) din Legea fundamentală, privind principiul neretroactivității legii civile. Astfel, se arată că prin Legea nr. 249/2006 s-a introdus o nouă cauză de încetare de drept a mandatului de consilier local, respectiv pierderea calității de membru al partidului politic sau al organizației minorităților naționale pe a cărei listă a fost ales [art. 9 alin. (2) lit. h¹) din Legea nr. 393/2004], iar din redactarea art. II alin. (3) din lege rezultă că cel în cauză urmează să fie supus rigorii dispozițiilor art. 9 alin. (2) lit. h¹), „pentru o conduită manifestată anterior intrării în vigoare a Legii nr. 249/2006”.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, precizează că dispozițiile art. II alin. (1) din Legea nr. 249/2006 instituie obligația aleșilor locali de a-și declara apartenența politică, în termen de 45 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a legii, „iar, în ipoteza în care persoana care are statutul de ales local declară că nu mai face parte din partidul pe a cărui listă a fost ales, la aceeași dată devin aplicabile dispozițiile art. 9 alin. (2) lit. h¹)”, adică încetarea de drept a mandatului, constatată prin hotărârea consiliului local sau a consiliului județean, după caz. Așadar, „încetarea, de drept, a calității de ales local este corelată cu obligația de declarare a apartenenței politice, astfel că susținerea potrivit căreia cel în cauză este supus rigorilor legii — dispozițiile art. 9 alin. (2) lit. h¹) — pentru o conduită manifestată anterior intrării în vigoare a legii nu poate fi reținută, dispozițiile ce instituie obligația declarării apartenenței politice fiind în vigoare”. Mai menționează că „poate redactarea dispozițiilor legale criticate este deficitară, dar, în niciun caz, nu se poate susține că acestea încalcă principiul neretroactivității legii instituit de dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție”.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. II alin. (3) din Legea nr. 249/2006 sunt constituționale. Astfel, „faptul că dispozițiile supuse controlului de constituționalitate stabilesc ca dată de intrare în vigoare a dispozițiilor din Legea nr. 393/2004, referitoare la încetarea de drept a mandatului de consilier județean sau local, de primar și viceprimar, data depunerii declarației de apartenență politică nu contravine principiului neretroactivității legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile”. Se apreciază că prevederile legale criticate dispun pentru viitor și nu sunt aplicabile situațiilor anterioare intrării în vigoare a Legii nr. 249/2006.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului și dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. II alin. (3) din Legea nr. 249/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind

Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 554 din 27 iunie 2006, având următorul cuprins: *„Dispozițiile art. 9 alin. (2) lit. h¹), alin. (2¹) și ale art. 15 alin. (2) lit. g¹) din Legea nr. 393/2004 intră în vigoare la data depunerii declarației prevăzute la alin. (1).“*

Potrivit art. 9 alin. (2) lit. h¹) și art. 9 alin. (2¹) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, la care textul de lege criticat face trimitere, calitatea de consilier local sau de consilier județean, precum și calitatea de viceprimar încetează, de drept, înainte de expirarea duratei normale a mandatului, ca urmare a pierderii calității de membru al partidului politic sau al organizației minorităților naționale pe a cărei listă aceștia au fost aleși. De asemenea, potrivit art. 15 alin. (2) lit. g¹) din aceeași lege, calitatea de primar încetează, de drept, înainte de expirarea duratei normale a mandatului, ca urmare a pierderii, prin demisie, a calității de membru al partidului politic sau al organizației minorităților naționale pe a cărei listă a fost ales.

Art. II alin. (3) din legea criticată face, de asemenea, trimitere la alin. (1) al aceluiași articol, care prevede că: *„În termen de 45 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, aleșii locali care intră sub incidența art. 9 alin. (2) lit. h¹), alin. (2¹) și art. 15 alin. (2) lit. g¹) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali sunt obligați, sub sancțiunea încetării mandatului, să își declare apartenența politică, prin declarație scrisă, pe propria răspundere, depusă la secretarul unității administrativ-teritoriale.“*

Textul constituțional invocat de Tribunalul Mehedinți — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal, ca fiind încălcat, este art. 15 alin. (2), potrivit căruia *„Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile“*.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că aceasta este întemeiată și urmează să fie admisă pentru următoarele considerente:

I. Un prim aspect de neconstituționalitate constă în contradicția dintre textul de lege criticat și dispozițiile art. 78 din Constituție. Art. 78 prevede că *„Legea se publică în Monitorul Oficial al României și intră în vigoare la 3 zile de la data publicării sau la o dată ulterioară prevăzută în textul ei“*. Or, contrar acestor prevederi, art. II alin. (3) din Legea nr. 249/2006 precizează în mod expres că *„dispozițiile art. 9 alin. (2) lit. h¹), alin. (2¹) și ale art. 15 alin. (2) lit. g¹) din Legea nr. 393/2004 intră în vigoare la data depunerii declarației prevăzute la alin. (1)“*. Alin. (1) menționat stabilește că aleșii locali care intră sub incidența prevederilor enunțate au obligația, sub sancțiunea încetării mandatului, să își declare apartenența politică în termen de 45 de zile de la publicarea legii în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Rezultă, așadar, că dispozițiile legii se aplică înainte de intrarea sa în vigoare, care, însă, potrivit art. 78 din Constituție, nu poate fi decât la 3 zile de la publicare sau la o dată ulterioară prevăzută în textul ei. Mai mult decât atât, întrucât dispozițiile art. II alin. (3) din Legea nr. 249/2006 raportează intrarea lor în vigoare la momentul depunerii declarației de apartenență politică [care, potrivit art. II alin. (1), trebuie să fie depusă în termenul de 45 de zile de la publicarea legii], rezultă că intrarea lor în vigoare are loc la date diferite, în funcție de momentul depunerii declarației privind apartenența alesului local la un anumit partid politic, și nu la o dată fixă, generală pentru toți destinatarii legii și care nu poate fi decât aceea a intrării ei în vigoare, potrivit art. 78 din Constituție.

II. Curtea constată că dispozițiile art. II alin. (3) din Legea nr. 249/2006 încalcă principiul constituțional al

neretroactivității, consacrat de art. 15 alin. (2). Așa cum în mod întemeiat susține instanța de judecată care a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea prezentei excepții de neconstituționalitate, prin Legea nr. 249/2006 este introdusă o nouă cauză de încetare de drept a mandatului de consilier local sau de consilier județean, viceprimar ori primar, respectiv pierderea calității de membru al partidului politic sau al organizației minorităților naționale pe a cărei listă a fost ales, iar cei în cauză sunt supuși noilor reglementări „pentru o conduită manifestată anterior intrării în vigoare a Legii nr. 249/2006“. Astfel, art. I pct. 3, 4 și 6 din Legea nr. 249/2006 completează dispozițiile art. 9, respectiv art. 15 alin. (2) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, în sensul introducerii — prin lit. h¹) la alin. (2) și alin. (2¹) la art. 9, respectiv prin lit. g¹) la art. 15 alin. (2), — a unui nou caz privind încetarea, de drept, înainte de expirarea duratei normale a mandatului, a calității de consilier local sau de consilier județean, viceprimar ori primar, și anume aceea a pierderii calității de membru al partidului politic sau al organizației minorităților naționale pe a cărei listă a fost ales. Dispozițiile art. II alin. (3) din Legea nr. 249/2006, având caracter tranzitoriu, dispun cu privire la intrarea în vigoare a noilor prevederi introduse, condiționând acest moment de data depunerii declarației de apartenență politică prevăzute la alin. (1) al aceluiași articol, respectiv într-un termen de 45 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Legii nr. 249/2006.

Curtea constată că, astfel redactat, art. II alin. (3) din legea criticată nu corespunde exigențelor principiului constituțional al neretroactivității legii. Aceasta deoarece, în lipsa oricărei mențiuni cu privire la momentul în care alesul local și-a pierdut calitatea de membru al partidului politic sau al organizației minorităților naționale pe a cărei listă a fost ales, legea este susceptibilă a fi aplicată retroactiv, respectiv asupra celor care, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 249/2006, și-au pierdut această calitate. Nu se poate pretinde unui subiect de drept să răspundă pentru o conduită anterioară intrării în vigoare a unei legi care reglementează sau modifică, pentru viitor, această conduită. Subiectul de drept nu putea să prevadă conținutul noilor reglementări în domeniu adoptate de legiuitor, iar comportamentul său este unul normal dacă se desfășoară în cadrul ordinii de drept atunci în vigoare. În condițiile în care legea își propune să modifice statutul dobândit la data începerii mandatului, prin instituirea unui caz nou de încetare a acestuia, legea devine retroactivă. Art. 15 alin. (2) din Constituție consacră principiul neretroactivității legii, în sensul că o lege odată adoptată de Parlament va putea produce efecte juridice numai pentru viitor. Așadar, este neconstituțional, în sensul încălcării art. 15 alin. (2) din Legea fundamentală, ca printr-o normă legală să fie sancționat un comportament manifestat anterior intrării în vigoare a acelei norme.

III. Curtea constată, de asemenea, că art. II alin. (1) din Legea nr. 249/2006, potrivit căruia *„În termen de 45 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, aleșii locali care intră sub incidența art. 9 alin. (2) lit. h¹), alin. (2¹) și art. 15 alin. (2) lit. g¹) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali sunt obligați, sub sancțiunea încetării mandatului, să își declare apartenența politică, prin declarație scrisă, pe propria răspundere, depusă la secretarul unității administrativ-teritoriale“*, conține prevederi de care, în mod necesar și evident, nu poate fi disociat textul de lege criticat în sesizare, respectiv art. II alin. (3).

În consecință, pentru considerentele anterior expuse și în temeiul art. 31 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind

organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta constată că și dispozițiile art. II alin. (1) din Legea nr. 249/2006 contravin art. 78 din Constituție.

IV. Potrivit competenței sale, astfel cum este stabilită prin art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

Cu toate acestea și fără a se erija în legislator pozitiv, Curtea observă că dispozițiile legale examinate, prin modul deficitar de redactare, nu corespund exigențelor de tehnică legislativă specifice normelor juridice. Or, referitor la aceste cerințe, Curtea Europeană a Drepturilor Omului s-a pronunțat în mod constant, statuând că „o normă este «previzibilă» numai atunci când este redactată cu suficientă

precizie, în așa fel încât să permită oricărei persoane — care, la nevoie, poate apela la consultanță de specialitate — să își corecteze conduita” (Cazul *Rotaru împotriva României*, 2000), iar „[...] cetățeanul trebuie să dispună de informații suficiente asupra normelor juridice aplicabile într-un caz dat și să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecințele care pot apărea dintr-un act determinat. Pe scurt, legea trebuie să fie, în același timp, accesibilă și previzibilă” (Cazul *Sunday Times împotriva Regatului Unit*, 1979).

În cazul de față, Curtea constată că textele legale examinate nu îndeplinesc cele patru criterii de claritate, precizie, previzibilitate și predictibilitate pentru ca subiectul de drept vizat să își poată conforma conduita, astfel încât să evite consecințele nerespectării lor.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (1) și (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d), al art. 29 și al art. 31 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate invocată din oficiu de Tribunalul Mehedinți — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 8.221/CAF/2006 și constată că dispozițiile art. II alin. (1) și (3) din Legea nr. 249/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali sunt neconstituționale. Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.
Pronunțată în ședința publică din data de 18 ianuarie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ privind unele măsuri pentru restructurarea și/sau privatizarea unor societăți din portofoliul Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului

Ținând seama de necesitatea restructurării societăților comerciale înainte de declanșarea procesului de privatizare, de necesitatea identificării unor active care să fie vândute în procesul de restructurare, împreună cu asigurarea continuității unor locuri de muncă și, în final, ținând cont de faptul că în calitate de acționar majoritar Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului va decide intrarea în lichidare voluntară a unor societăți comerciale, este necesară găsirea de urgență a unor măsuri de protecție socială pentru salariații care vor fi disponibilizați în urma acestor procese.

Caracterul de urgență al prezentei ordonanțe de urgență rezultă și din faptul că societățile comerciale incluse pe lista cuprinsă în anexă asigură circa 20.000 de locuri de muncă, iar imediata aplicare a dispozițiilor Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările ulterioare, poate genera probleme sociale majore. De asemenea, în considerația scopului social, este necesară precizarea că salariații disponibilizați în urma aplicării Legii nr. 85/2006, cu modificările ulterioare, nu vor beneficia de protecție socială pentru viitor, ci doar de satisfacerea creanțelor salariale acumulate până la deschiderea procedurii. Prin adoptarea prezentei ordonanțe de urgență se dorește aplicarea măsurilor cu caracter de protecție socială adoptate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2006 privind protecția socială acordată persoanelor disponibilizate prin concedieri colective efectuate ca urmare a restructurării și reorganizării unor societăți naționale, regii autonome, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat, precum și a

societăților comerciale și regiilor autonome subordonate autorităților administrației publice locale, în sensul acordării sumelor compensatorii și salariaților care vor fi disponibilizați ca urmare a unor concedieri colective în cadrul procedurii de lichidare voluntară,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — (1) În termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului, denumită în continuare AVAS, va efectua, după caz, restructurarea, privatizarea și/sau lichidarea voluntară la societățile comerciale prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.

(2) În situația în care AVAS nu decide direct restructurarea totală, prin lichidare voluntară, sau nu realizează vânzarea de acțiuni ori active conform programelor aprobate, se declanșează procedura de lichidare voluntară în cadrul termenului prevăzut la alin. (1).

Art. 2. — (1) Programele de restructurare/restructurare totală întocmite pentru aplicarea măsurilor prevăzute la art. 1 vor fi aprobate de AVAS și vor cuprinde elementele obligatorii prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2006 privind protecția socială acordată persoanelor disponibilizate prin concedieri colective efectuate ca urmare a restructurării și reorganizării unor societăți naționale, regii autonome, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat, precum și a societăților comerciale și regiilor autonome subordonate autorităților administrației publice locale.

(2) Salariații disponibilizați prin concedieri colective de la societățile comerciale prevăzute în anexă beneficiază de măsuri de protecție socială în condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2006.

Art. 3. — (1) În situația în care AVAS decide declanșarea procedurii de lichidare voluntară, adunările generale ale acționarilor se vor întruni în termen de 5 zile de la data solicitării AVAS.

(2) Prin derogare de la prevederile art. 117 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, convocarea va fi publicată într-un cotidian național de largă difuzare și în unul dintre ziarele de largă răspândire din localitatea în care se află sediul societății comerciale, cu cel puțin 3 zile înainte de data întrunirii adunării generale a acționarilor.

(3) Sumele rezultate din vânzarea activelor în procedura de lichidare voluntară vor fi utilizate pentru stingerea datoriilor societății comerciale, în ordinea de prioritate prevăzută de art. 123 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările ulterioare.

(4) Ordinea de stingere a creanțelor va fi cea prevăzută la alin. (3) și în situația vânzării activelor sau grupurilor de active și mijloace fixe, prin aplicarea unor programe de restructurare.

Art. 4. — Aplicarea dispozițiilor Legii nr. 85/2006, cu modificările ulterioare, pentru societățile comerciale prevăzute în anexă se suspendă până la transferul dreptului de proprietate asupra acțiunilor sau activelor societății, dar nu mai târziu de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 5. — Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 797/2000 privind strategia de privatizare a Societății Comerciale „Rulmentul” — S.A. Brașov, inclusă în componenta „Privatizarea a 50 de societăți comerciale cu capital majoritar de stat grupate în pachete” din cadrul PSAL (Programul pentru Ajustarea Sectorului Privat), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 26 septembrie 2000, Hotărârea Guvernului nr. 1.128/2000 privind strategia de privatizare a Societății Comerciale „Terom” — S.A. Iași, inclusă în componenta „Privatizarea a 50 de societăți comerciale cu capital majoritar de stat, grupate în pachete”, din cadrul PSAL (Programul pentru Ajustarea Sectorului Privat), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 597 din 22 noiembrie 2000, cu modificările ulterioare, precum și Ordonanța Guvernului nr. 53/2003 privind privatizarea Societății Comerciale „Tractorul UTB” — S.A. Brașov, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 15 august 2003, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 498/2004, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Șeful Cancelariei Primului-ministru,
Ion-Mircea Plângu

Președintele Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului,
Teodor Atanasiu

p. Ministrul economiei și comerțului,
Cosmin Popescu,
secretar de stat

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,
Gheorghe Barbu

Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

Nr. crt.	Denumirea societății	Localitatea
----------	----------------------	-------------

A. Lista societăților comerciale din portofoliul AVAS

1.	Societatea Comercială „ABROM” — S.A.	Bârlad
2.	Societatea Comercială „CIPROM” — S.A.	Ploiești
3.	Societatea Comercială „ELECTROPUTERE” — S.A.	Craiova
4.	Societatea Comercială „I.C.E.F.S.” — S.A.	Săvinești
5.	Societatea Comercială „UVCP” — S.A.	Turnu Măgurele
6.	Societatea Comercială „MENAROM” — S.A.	Galați
7.	Societatea Comercială „NICOLINA” — S.A.	Iași
8.	Societatea Comercială „NITROCONTROL” — S.A.	Făgăraș
9.	Societatea Comercială „NITROEXPLOSIVES” — S.A.	Făgăraș
10.	Societatea Comercială „NITROFERTILIZER” — S.A.	Făgăraș
11.	Societatea Comercială „NITROSERVICE” — S.A.	Făgăraș
12.	Societatea Comercială „NITROTRANS” — S.A.	Făgăraș
13.	Societatea Comercială „RULMENTUL” — S.A.	Brașov
14.	Societatea Comercială „TEROM” — S.A.	Iași
15.	Societatea Comercială „TRACTORUL-UTB” — S.A.	Brașov

B. Lista societăților comerciale provenite din portofoliul Ministerului Economiei și Comerțului

16.	Societatea Comercială „PETROTRANS” — S.A.	Ploiești
17.	Societatea Comercială „RADIOACTIV MINERAL MĂGURELE” — S.A.	Măgurele
18.	Filiala S.C. „CARFIL” — S.A.	Brașov
19.	Filiala S.C. „UZINA MECANICĂ CUGIR” — S.A.	Cugir
20.	Filiala S.C. „ICPSP” — S.A.	București
21.	Filiala S.C. „FABRICA DE ARME CUGIR” — S.A.	Cugir
22.	Societatea Comercială „UZINA MECANICĂ ORĂȘTIE” — S.A.	Orăștie
23.	Societatea Comercială „ȘANTIERUL NAVAL MANGALIA” — S.A.	Mangalia
24.	Societatea Comercială „CONSTRUCȚII AERONAUTICE” — S.A.	Ghimbav
25.	Societatea Comercială „TOP THERM” — S.A.	Ghimbav
26.	Societatea Comercială „FORADEX” — S.A.	București
27.	Societatea Națională „PLAFAR” — S.A.	București
28.	Societatea Comercială „ROMAERO” — S.A.	București

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

**pentru publicarea unui addendum la Memorandumul de finanțare
privind Programul PHARE național pentru România 2001, a unui addendum
la Memorandumul de finanțare privind Programul 2004 pentru sprijin comunitar
în domeniul securității nucleare și a unor addendumuri
la memorandumurile de finanțare 2002, 2003, 2004
privind Programul PHARE de cooperare transfrontalieră**

În temeiul prevederilor art. 11 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 208/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice și a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările ulterioare, în conformitate cu dispozițiile art. 28 alin. (2) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă publicarea, pentru informare, a finanțare semnate între Guvernul României și Comisia următoarelor addendumuri la memorandumurile de Europeană:

a) Addendumul la Memorandumul de finanțare RO 0104 la RO 0109 privind Programul PHARE național pentru România 2001, semnat la București la 27 octombrie 2006, prevăzut în anexa nr. 1;

b) Addendumul la Memorandumul de finanțare privind Programul 2004 pentru sprijin comunitar în domeniul securității nucleare, semnat la București la 30 noiembrie 2006, prevăzut în anexa nr. 2;

c) Addendumul la Memorandumul de finanțare 2002/000-625 privind Programul PHARE 2002 de cooperare transfrontalieră dintre România și Bulgaria, semnat la București la 27 noiembrie 2006, prevăzut în anexa nr. 3;

d) Addendumul la Memorandumul de finanțare 2003/005-702 privind Programul PHARE 2003 de cooperare transfrontalieră dintre România și Ungaria, semnat la București la 27 noiembrie 2006, prevăzut în anexa nr. 4;

e) Addendumul la Memorandumul de finanțare 2004/016-784 privind Programul PHARE 2004 de cooperare transfrontalieră dintre România și Bulgaria, semnat la București la 27 noiembrie 2006, prevăzut în anexa nr. 5.

Art. 2. — Anexele nr. 1—5*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 26 ianuarie 2007.
Nr. 120.

ANEXA Nr. 1

A D D E N D U M
la Memorandumul de finanțare RO 0104 la RO 0109
privind Programul PHARE național pentru România 2001

În cadrul asistenței PHARE pentru România, prezentul addendum a fost încheiat pe baza bugetului PHARE 2001 al Programului PHARE național pentru România.

ARTICOLUL 1

Natura și obiectul

Memorandumul de finanțare RO 0104 la RO 0109, semnat la 4 decembrie 2001 și modificat ulterior, cel mai recent, la 30 mai 2005, se modifică după cum urmează:

Perioada de plată a contractelor se extinde cu *12 luni, până la 30 noiembrie 2007*, pentru următoarea subcomponentă a programului:

— RO 0108.03.05 — Investiții în coeziunea economică și socială, subcomponenta 05 „Infrastructură de mici dimensiuni”.

ARTICOLUL 2

Toate celelalte prevederi și condiții ale Memorandumului de finanțare RO 0104 la RO 0109 rămân neschimbate.

ARTICOLUL 3

Prezentul addendum la Memorandumul de finanțare RO 0104 la RO 0109 este redactat în două exemplare, în limba engleză.

ARTICOLUL 4

Intrarea în vigoare

Prezentul addendum la Memorandumul de finanțare RO 0104 la RO 0109 va intra în vigoare la data semnării de către ambele părți.

București, 27 octombrie 2006.

Pentru beneficiar,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu,
ministru
Ministerul Finanțelor Publice

Pentru Comunitatea Europeană,
Jonathan Scheele,
șeful Delegației CE
Delegația Comisiei Europene în România

*) Traducere.

A D D E N D U M**la Memorandumul de finanțare PHARE 2004 privind Programul orizontal 2004 pentru sprijin comunitar în domeniul securității nucleare pentru România**

În cadrul asistenței PHARE pentru România, prezentul addendum a fost încheiat pe baza bugetului Programului orizontal 2004 pentru sprijin comunitar în domeniul securității nucleare pentru România.

ARTICOLUL 1**Natura și obiectul**

Memorandumul de finanțare 2004/016-815.02, semnat la 21 decembrie 2004, se modifică după cum urmează:

Proiectul 2004/016-815.02.04 „Proiectarea și evaluarea securității depozitului de suprafață din România pentru deșeuri slab și mediu radioactive de viață scurtă, provenite de la Cernavodă” a fost înlocuit prin proiectul „Sprijinirea ANDRAD pentru extinderea și accelerarea dezvoltării noului depozit național definitiv de deșeuri radioactive slab și mediu active”.

Perioada de contractare pentru acest nou proiect se extinde cu *12 luni, până la 30 noiembrie 2007*.

Perioada de execuție a contractelor pentru acest nou proiect se extinde cu *12 luni, până la 30 noiembrie 2008*.

ARTICOLUL 2**Obligațiile Comunității**

Contribuția financiară a Comunității a rămas fixată la maximum 1.959 milioane euro.

ARTICOLUL 3

Toate celelalte prevederi și condiții ale Memorandumului de finanțare 2004/016-815.02 rămân neschimbate.

ARTICOLUL 4

Prezentul addendum la Memorandumul de finanțare 2004/016-815.02 este întocmit în două exemplare, în limba engleză.

ARTICOLUL 5**Intrarea în vigoare**

Prezentul addendum la Memorandumul de finanțare 2004/016-815.02 va intra în vigoare la data semnării de către ambele părți.

București, 30 noiembrie 2006.

Pentru beneficiar,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu,
ministru

Ministerul Finanțelor Publice

Inclus:

Anexa C: Prevederi speciale, revizuită

Pentru Comunitatea Europeană,
Donato Chiarini,
șeful Delegației CE
Delegația Comisiei Europene în România

PREVEDERI SPECIALE**016-815.02.04 Sprijinirea ANDRAD pentru extinderea și accelerarea dezvoltării noului depozit național definitiv de deșeuri radioactive slab și mediu active**

Planul nuclear național aprobat de Guvernul României în 2002 prevedea inițial ca depozitul de suprafață pentru deșeurile radioactive de viață scurtă, generate în timpul funcționării centralei nucleare electrice de la Cernavodă, să devină operațional până în anul 2010. Prin Strategia națională pentru gospodărirea combustibilului nuclear uzat și a deșeurilor radioactive, elaborată în anul 2004 ca parte a Planului nuclear național, termenul de punere în funcțiune a depozitului de deșeuri radioactive a fost actualizat pentru anul 2014. Amplasamentul Saligny, care este localizat lângă centrala nucleare electrică Cernavodă, a fost selectat pentru a găzdui depozitul datorită faptului că, prin considerarea caracteristicilor terenului, a formei și conținutului deșeurilor, în condițiile unui proiect de execuție de calitate corespunzătoare, se poate asigura securitatea radiologică pe termen lung a depozitului definitiv, în conformitate cu cerințele legale naționale și internaționale (standarde AIEA, precum și ghiduri internaționale).

Obiectivul principal al proiectului este de a furniza sprijin Agenției Naționale pentru Deșeuri Radioactive (ANDRAD) în completarea documentației tehnice (Raportul de evaluare inițială de securitate, Raportul de analiză de impact de mediu etc.) în vederea autorizării amplasamentului Saligny, precum și inițierea pregătirii documentației tehnice pentru obținerea autorizației de construcție.

Organizația beneficiară a proiectului este ANDRAD.

.....
ANEXA Nr. 3

A D D E N D U M

la Memorandumul de finanțare 2002/000-625 privind Programul PHARE 2002 de cooperare transfrontalieră dintre România și Bulgaria

În cadrul asistenței PHARE pentru România, prezentul addendum a fost încheiat pe baza bugetului PHARE 2002 al Programului de cooperare transfrontalieră dintre România și Bulgaria.

ARTICOLUL 1

Natura și obiectul

Memorandumul de finanțare 2002/000-625, semnat la 11 decembrie 2002, se modifică după cum urmează:

Perioada de efectuare a plăților pentru componenta 2002/000-625.01.02 „Punct de trecere a frontierei la Turnu Măgurele (România) — Nikopol (Bulgaria) — Construcția infrastructurii punctului de trecere a frontierei și achiziția echipamentului” se extinde până la data de *30 noiembrie 2007*.

ARTICOLUL 2

Toate celelalte prevederi și condiții ale Memorandumului de finanțare 2002/000-625 rămân neschimbate.

ARTICOLUL 3

Prezentul addendum la Memorandumul de finanțare 2002/000-625 este redactat în două exemplare, în limba engleză.

ARTICOLUL 4

Intrarea în vigoare

Prezentul addendum la Memorandumul de finanțare 2002/000-625 va intra în vigoare la data semnării de către ambele părți.

București, 27 noiembrie 2006.

Pentru beneficiar,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu,
ministru
Ministerul Finanțelor Publice

Pentru Comunitatea Europeană,
Donato Chiarini,
șeful Delegației CE
Delegația Comisiei Europene în România

ANEXA Nr. 4

A D D E N D U M

la Memorandumul de finanțare 2003/005-702 privind Programul PHARE 2003 de cooperare transfrontalieră dintre România și Ungaria

În cadrul asistenței PHARE pentru România, prezentul addendum a fost încheiat pe baza bugetului PHARE 2003 al Programului de cooperare transfrontalieră dintre România și Ungaria.

ARTICOLUL 1

Natura și obiectul

Memorandumul de finanțare 2003/005-702, semnat la 2 decembrie 2003, se modifică după cum urmează:

Perioada de execuție a contractelor pentru componenta 2003/005-702.01 „Coridorul româno-maghiar de conservare a biodiversității” se extinde cu 12 luni, până la data de *30 noiembrie 2007*.

ARTICOLUL 2

Toate celelalte prevederi și condiții ale Memorandumului de finanțare 2003/005-702 rămân neschimbate.

ARTICOLUL 3

Prezentul addendum la Memorandumul de finanțare 2003/005-702 este redactat în două exemplare, în limba engleză.

ARTICOLUL 4

Intrarea în vigoare

Prezentul addendum la Memorandumul de finanțare 2003/005-702 va intra în vigoare la data semnării de către ambele părți.

București, 27 noiembrie 2006.

Pentru beneficiar,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu,
ministru
Ministerul Finanțelor Publice

Pentru Comunitatea Europeană,
Donato Chiarini,
șeful Delegației CE
Delegația Comisiei Europene în România

ANEXA Nr. 5

ADDENDUM

**la Memorandumul de finanțare 2004/016-784 privind Programul PHARE 2004
de cooperare transfrontalieră dintre România și Bulgaria**

În cadrul asistenței PHARE pentru România, prezentul addendum a fost încheiat pe baza bugetului PHARE 2004 al Programului de cooperare transfrontalieră dintre România și Bulgaria.

ARTICOLUL 1

Natura și obiectul

Memorandumul de finanțare 2004/016-784, semnat la 8 aprilie 2005, se modifică după cum urmează:

Perioada de execuție a contractelor se extinde cu 7 luni, până la data de *30 iunie 2009*, pentru următoarele componente:

- 2004/016-784.01.01 „Îmbunătățirea traficului la punctul de trecere a frontierei Turnu Măgurele—Nikopol, prin reabilitarea primară a drumului DJ 546, între km 4+000—km 40+000“;
- 2004/016-784.01.02 „Îmbunătățirea infrastructurii de corespondență în punctul de trecere a frontierei Rast-Lom“.

ARTICOLUL 2

Toate celelalte prevederi și condiții ale Memorandumului de finanțare 2004/016-784 rămân neschimbate.

ARTICOLUL 3

Prezentul addendum la Memorandumul de finanțare 2004/016-784 este redactat în două exemplare, în limba engleză.

ARTICOLUL 4

Intrarea în vigoare

Prezentul addendum la Memorandumul de finanțare 2004/016-784 va intra în vigoare la data semnării de către ambele părți.

București, 27 noiembrie 2006.

Pentru beneficiar,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu,
ministru
Ministerul Finanțelor Publice

Pentru Comunitatea Europeană,
Donato Chiarini,
șeful Delegației CE
Delegația Comisiei Europene în România

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial“ R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial“ R.A.

5 948368 150935